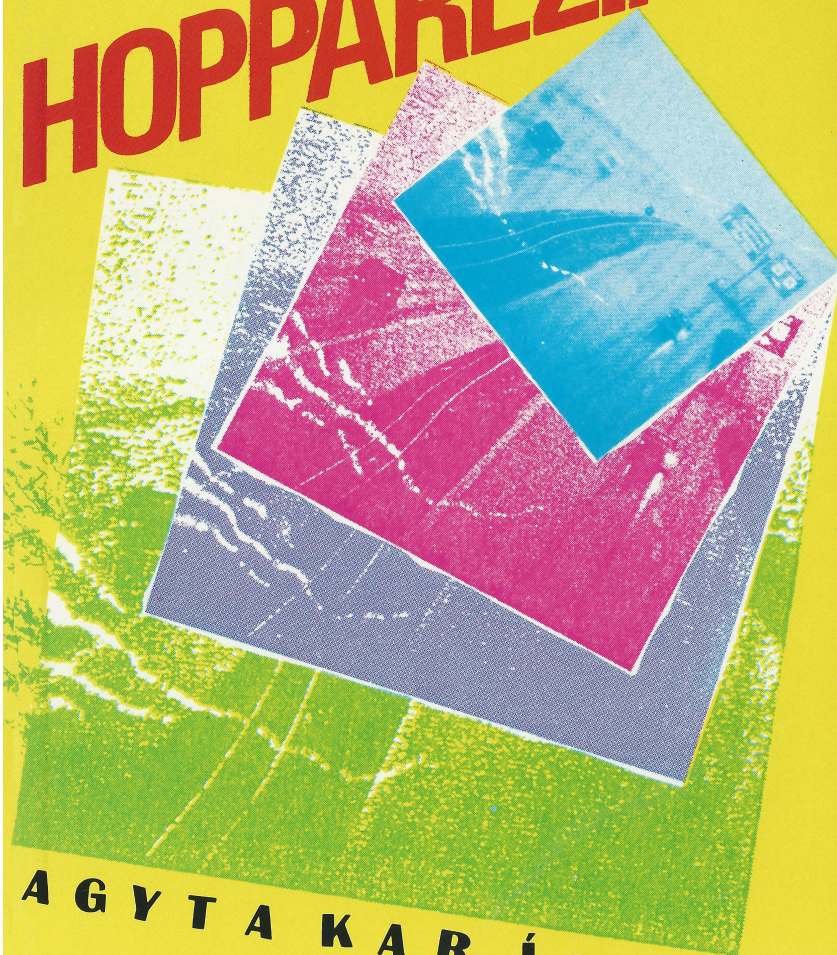

ZZ's DIARY

Zemplényi Zoltán

HOPPÁRÉZIMI!

A G Y T A K A R Í T Á S

HOPPÁRÉZIMI!

ZZ'S DIARY

Agytakarítás

Zemlényi Zoltán

Publio Kiadó

2012

Minden jog fenntartva!

Apának, Ummnak és Nullinak,
akik a legtöbbet jelentik nekem.

Ezúton mondok köszönetet Mészöly Gábornak
a könyv sajtó alá rendezésében nyújtott
áldozatkész, fáradságos munkájáért

Z. Z.

© Zemlényi Zoltán, 1987++

ELŐSZÓ

Nemcsak irodalmi szempontból ritkaságnak számító könyvet tart a kezében az Olvasó. Szokatlan ugyan, hogy valaki 16 éves fejjel érett világnézetre valló naplót írjon, de egyenesen rendkívüli, hogy baleset következtében súlyosan sérült idegrendszerű ember írta ezt a naplót.

1985. március 7-én autó üti el a 15 éves fiatalembert, aki jó mozgású, makkegészséges és tele van korának megfelelő vitalitással, életkedvvel. Egy hónapig eszméletlen, majd a szorgos gyógyító munka meghozza tudatának lassú feltisztulását. Az első megnyert csata - az *életbenmaradás* - után következik a mérlegkészítés: mennyire súlyos a visszamaradt károsodás? A gondolkodás jó, a mozgatórendszer azonban súlyos zavarokat mutat. Járásképtelen, a kezek célmozgása helyett furcsa, kapálódzó, e pillanatban semmire sem jó gesztusok jelennek meg. A beszéd is *érintett*, kivitelezésében a száj, a nyelv, a garatizmok mozgásai is olyan bizarrak, mint a kéz mozgásai.

A felnőtt ember agyának sérülése általában súlyosabb vagy enyhébb mozgászavarokat eredményez, de a bénulás csak a súlyossági fokozatok skáláján mozog, nem jár feltűnő, a laikusszámára komikus jelleggel. Ezek a maguk egyszerűségében lehetnek megrázóak, de mert az arcot rendszerint nem érintik, nem fosztják meg viselőjét emberi mivoltától. Ha fizikai ártalom éri a még fejlődő idegrendszert, a sérülés az ún. *extrapyramidalis rendszert* károsítja elsősorban. Ennek eredménye a bénulás oldódásának szakában - és többnyire hosszú távon - a *mozgások karikírozottá válása*, az akarattól független bizarr mozgások,

szaknyelven a *túlmozgások* jelentkezése. S mert az arc finom mimikai árnyalatváltásaitól

kezdve az érzelmi állapot kifejezésén keresztül az értelmi szint tükröződéséig mindent a mimikai izmok extrapyramidalis beidegzése végez, ennek károsodása az egész szervezet mozgáskészségének drámai megváltozását eredményezi.

A beteg nem csupán képtelen az alapvető mozgásokat elvégezni, de a szemlélő számára érthetetlen, furcsa mozgásokat produkál helyettük.

Az arc a lélek tükre - feltéve, hogy az extrapyramidalis rendszer jól működik. Amint a mimikai izmok tónusa megváltozik, az arc elveszíti emberi tartalmát, tévesen tükröz: nem lehet tudni, hogy a bamba arckifejezés mögött milyen fokú értelem húzódik meg.

Ezúttal nemcsak *épen maradt az értelem*, de nagyon magas szintű is. A napló legszívettebb konfliktusa keletkezik ebből: a gyermeket - közvetlen környezete kivételével - szinte mindenki lekezeli. Jobb esetben a „kis butának” kijáró nyájas leereszkedés ez, jó szándékú, de mézes-mázos szövegével is sértő, megalázó. Hát még, ha a jó szándék is hiányzik...

A baleset nemcsak az értelmet hagyta épen, hanem az érzelmi és ösztönéletet is. Egy 16 éves fiatalember talán a legfogékonyabb és legérzékenyebb az érzelmi kötődésekre, és amint eszmél és visszatér az egészséges emberek világába, egyszerre még nagyobb az igénye a megértés és a szeretet iránt. Nem a sajnálkozás, a krisztusi együttérzés után vágyakozik, hanem intellektuális és érzelmi partnerséget keres. Mert a további javulás lehetősége előtt nyitva az út, csak végig kell menni rajta. De micsoda nehézség árán! Felnőtt embernek is becsületére válna az az erőfeszítés, amelyet a nap-mint-nap végzett rehabilitációs gyakorlatok kívánnak. A csapás, ami érte, koraéretté teszi a napló íróját. De amint ez az elem felbukkan a szövegben, rögtön megvillan a

kölyökkor „bölcssége”, amely egyensúlyban tartja a kitűnő és szórakoztató, elgondolkodtató és felemelő napló gondolatmenetét.

A serdülő szerző számára vigasz és kifejezési forma az írás. Így született ez a kötet. Részesei lehetünk egy kamasz fiú egészséges lelkivilágának, amelyet egy súlyosan sérült, ám nem reménytelenül károsodott test visel. Tanulhatunk belőle, hogyan viselkedjünk hasonló helyzetben, hogyan éljünk, hogyan vigyázzunk egészségünkre. Nekünk, orvosoknak különösen sokat jelenthet ez a könyv: további hitet ad erőfeszítéseinkhez.

Dr. Csanda Endre,

a Semmelweis Orvostudományi Egyetem

Neurológiai Klinikájának Igazgatója,

tanszékvezető egyetemi tanár

*„Manapság annyi ember akar külön válni az átlagtól,
mint a nyű. Bevallom, én is ilyen voltam egész
életemben. Mindenáron más akartam lenni, mint a többi.
- Sikerült!”*

***

Budapesti VI. ker. Rendőrkapitányság

Központi Közlekedési Bíróságoló Osztály

Budapest, VI., Népköztársaság útja 12.

Szám: 42.221/1985

Tárgy: Zemlényi Zoltán

fiatalkorú

szabálysértési

ügye

Értesítem, hogy az 1985. március 7-én 13 órakor Budapest, VI., Lenin krt. - November 7. tér kereszteződésében történt közlekedési baleset azért következett be, mert Zemlényi Zoltán (Bp. 1970. május 5., a.n.:...../Budapest, ... u. .... sz. alatti lakos) a forgalomirányító jelzőlámpa tilos piros jelzésén kezdte meg az áthaladását az úttesten, minek következtében a TH 13-31 frsz-ú személygépkocsi elütötte. A baleset következtében Zemlényi Zoltán 8 napon túl gyógyuló sérülést szenvedett, a személygépkocsiban anyagi kár keletkezett.

Budapest, 1985. április 1.

.....

r. őrgy. mb. osztályvezető

***

Fővárosi János Kórház-Rendelőintézet

Traumatológiai Osztálya

Budapest

Zemlényi Zoltán 15 é. tanuló, budapesti lakos 1985. III. 7-én került felvételre osztályunkra és állott ápolás alatt a mai napig.

Kórelőzmény: Beszállítását megelőzőleg a November 7. téren személygépkocsi ütötte el. Az ütközés következtében kb. 5 métert repült. Mentők hozzák.

Felvételi állapot: Normálisan fejlett és táplált, életkorának megfelelő általános állapot. Ép fizikális belszervi lelet. Comás, fájdalomingerre némi reagálás, célszerű elhárítás nincs. Bal lábszár felvétel: felső-középső harmadi törés tengelyeltéréssel.

Koponya-rtg felvétel: varratszétválás a koronavarratnál, ez törésben folytatódik.

Kórlefolyás: A koponyasérülés miatt bifrontális osteoplasticus craniotomia történt, extraduralis haematomát ürítettek ki. Primaer agytörzsi sérülés. Lábszártörése miatt velőúr-sínezés történt a repositiot követően; valamint körkörös felhasított magas gipszrögzés került felhelyezésre. Intubált állapotban tartottuk 11-ig, ekkor a persistáló coma miatt tracheotomiát végeztünk. Sérülését követő két napban anaemisalódása miatt transfundáltuk. A mai napon kórházunk Intenzív therápiás osztályára helyezzük át továbbkezelésre.

Budapest, 1985. március 14.

.....
kórházi főorvos

***

Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet
Koponya-agysérültek Rehabilitációs Osztálya
Budapest

(...) *Felvételi státus*: Tudata éber, rövid időre leköthető, kérdésekre válaszolni próbál, artikulációs kísérletekkel. Mind a négy végtagját mozgatja, bal oldala elmarad, mozgások főleg a proximális izmokban. Igen kifejezett, mind a négy végtagra kiterjedő spasmus. Contracurák. Könyök (jobb oldali), térd nem korrigálható 0 fokig, ízületek véghelyzetben fájdalmasak. Garatreflex igen renyhe, táplálása per os nem biztonságos.

(...) *Epikrisis*: Jelenleg korlát között, egyik kezével a korlátba kapaszkodva, két ember segítségével 6-8 métert megtesz. Felültetése, kerekesszékre átültetése jelentősen könnyebb. Jól reagál, 1-1 szót kimond, mindent megért.

A beteget adaptációs szabadságra otthonába bocsátjuk. Augusztus 5-én minden értesítés nélkül osztályunkra visszavesszük programja folytatása céljából.

Budapest, 1985.július 29.

.....

osztályvezető főorvos

***

NAPLÓ 1

1985. március 7-én elütött egy trabant. Elvesztettem az eszméletemet, eltörött a bal lábam, 6 métert repültem. Azonnal a János Kórházba vittek, ahol még aznap megoperáltak. 1 hónapig eszméletlenül ugyan, de éltem. Amikor letelt az a bizonyos 1 hónap, akkor magamhoz tértem. Először még nem láttam. Az első emlékem, amikor május 7-én levették a gipszet a lábamról. A második: átvittek az OORI-ba (Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet), ahol megismerkedtem egy csomó, eddig általam még nem ismert dologgal, pl. tolókocsi, kacska, sín, stb. Május 13-án tüdőgyulladást kaptam a sok fekvés miatt, akkor az Ica nővér minden 5 percben egy hidegvizes lepedőt borított rám (priznic), amiért nagyon sajnáltak, pedig az akkori hőségben igazán jólesett. Később visszavittek a Jánosba.

A Jánosban Böbe és István, az ottani őrök felváltva vigyáztak rám.

Május 9-én kivették az orrszondát.

1985. december 21.

*

ZZ'S HEAD IS GOOD!

Most december 22-e van, este. Ma itthon vagyok. Köztudott, hogy én még nem tudok beszélni. Így hát írok. Először is a műtétről: már megműtötték a jobb lábamat, amit kontraktúrában volt vagy spazmusban, csak van egy HOPPÁRÉZIMI, hogy melyik a kettő közül a spazmus és melyik a kontraktúra, azt nem tudom. Szerintem az a spazmus, amit még ki lehet mozgatni és az a kontraktúra, amit már csak műtéttel lehet rendbehozni. Na mindegy...

Hajnalban valószínűleg valami nagy ZSÍRral álmodhattam - lényeg, hogy lent találtam magam a földön, utána nagy nehezen visszamásztam, majd tovább aludtam. Hamarosan KARÁCSONY, én egy pergődobot kértem, meg is fogom kapni, DE most a csuklóm nem úgy mozog, ahogy én akarom, pedig én megint jó dobos szeretnék lenni. Na! épp eleget írtam, de ha majd megint lesz kedvem írni, ha ismét jó lesz a fejem... ADDIG IS VESZLÁT!!!!!!!!!!!!

U.i.: tulajdonképpen az a baj, hogy már annyi a baj, hogy a sok bajt nevezzük

összefoglalásul ZSÍR-nak.

*

ZZ'S HEAD IS GOOD!

Helló emberek! Most XII. 23. van. Sok jó dolog történt - elmesélem:

1. Jött a PALUS és a DETTY és meghívtak karácsonyi bulira a Szinyeibe, ahová már gyalog kell mennem! - NEM ÉGEK A KOCSIBAN A GYEREKEK ELŐTT!!!

2. Otthon a lépcsőn egyedül mentem fel. Ma meg szeretném mászni mind a 4 emeletet itt a házban, hogy mi lesz belőle, még nem tudom... Na hát a 4-ből csak 1 lett. Fölfelé simán ment, de lefelé...

KUKURI, KUKURI, KUKURINYEKK... Á, most nincs blőd kedvem, és ez az egész DIARY egy nagy hülyeség. Ebben már több a majré a megengedettnél, mert azért tegnap igen rozsdás hangulatban voltam és már túlzásba vittem a blódeszkodést. Ezért most abbahagyom ezt a naplót...

NYEKK

*

ZZ'S HEAD IS GOOD!!!

ZDRÁSZTVUJTYE! Kedves elvtársak! Ma XII. 24. van és én is kivettem a téli szabadságot, akkor tehát tegnaptól január 6-ig itthon leszek, illetve vagyok.

Kedves elvtársak és hölgyeim (az, hogy „elvtársnők”, lopás lenne a JAMY-tól.) Ő (a Jamy) nagyon kamasz, még hozzá ROSSZkamasz. Mondhatni kibírhatatlanul kamasz: roooossszzzz!

Ma karácsony van, már áll a fa és föl is van díszítve, de én még nem néztem meg. Rájöttem, hogy én a baleset óta nem is izgultam: se a műtéten, se semmin, még azt se mondhatom, hogy azon izgultam volna, hogy a Kinga szeressen, pedig az jó lett volna.

Most a karácsonyon sem izgulok, pedig lesz MEGLEPI.

Új téma: a *beszéd*! Először is azt minden beképzeltség nélkül mondhatom, hogy én voltam és én vagyok az OORI 5-ös pavilon legintelligensebb és legnormálisabb betege, leszámítva persze az olyanokat, akik csak vakációzni jönnek a kórházba, szóval a nem balesetesekeket. Így aztán én tudatosan tanulok meg beszélni, nem úgy, mint a nálam sokkal kisebb balesetet szenvedő Felícia, vagy Ödönke, akik ugyan tudnak beszélni, de a Felícia 5 perc alatt elfelejt mindent, az Ödönke meg úgy írja le azt, hogy „Zolika”, hogy „ZALAKACLIN”.

DE ŐK TUDNAK BESZÉLNI! Hát én így nem akarom. Még akkor se, ha az egész világ csodálkozik, hogy én nem tanulok meg hamar beszélni. A főorvos úr szavára sem adok, aki azt javallja, hogy mindent mondjak ki hangosan, még akkor is, ha az, akinek mondom, egy kukkot sem ért belőle. HÁT NEM! ÉN NEM MONDOK SEMMI OLYAT? AMI LÉNYEGTELEN!!!

NÉMA

*

HOPPÁRÉZIMI'S DIARY

1985. XII. 31.

SZILVESZTER

Ma van Szilveszter (gy.k.: az év utolsó napján tartott ünnepély). Az utolsó lap óta nem történt semmi érdekesítő. Most megyek gazdálkodni (gy.k.: társasjátékkal játszani). Na már nem gazdálkodom, közben elnyaltam, de nem lett semmi ZSÍR (gy.k.: elestem, de nem lett semmi baj).

Vi fil ur iszt esz? 6:07! Kösz. Most abba fejezem (gy.k.: hagyom) az írást, de még lesz folytatvány.

Már itt is van a folytatás - 10:52, mindjárt éjfél! Most csöngettek: Hát a Fezó (gy.k.: a legjobb barátom) az - MÉG ILYENKOR IS IDEDUGJA A KÉPIT!!!

Na jó, elment, de már 11:43! Már lassan elbúcsúzom a 85-ös évtől. VESZLÁT 1985!!!!!!!!!!!! De még ebben az évben elárulom, hogy mi az a „GY.K.”, mert nagyon felcsigázta testvérkém, Jami érdeklődését. Nahát: a GYENGÉBBEK KEDVÉÉRT!

1985 1986

Most csak nézek! Már 86 van! „JÓ” évet zártunk: egy dáktör (gy.k.: orvos) sem adott volna egy lyukas fél zlotit (gy.k.: minimális pénzegység), sőt még annyit se az életemért. Most meg itt állok, pontosabban ülök klakkban, frakkban. A jobb bokámon 10 öltés, a bal térdemen 3 öltés, a jobb kezemen nem'tom hány öltés, mindkét könyökhajlatomon kitépkedett infúzió nyomok, a mellem fölött még egypár heg, a nyakamon a gégemetszés helye és a koponyámon az agyműtét nyomai. Hát nem mondom, jól kidekoráltak!

Ja! És hülye vagyok!

*

ZZ'S SICK-DIARY

1986. I. 4. péntek! Napot! Ismételten itt vagyok - igen sok jelentenivalóm van, megpróbálom összeszedni a gondolataimat. Visszafelé haladva talán könnyebb lesz. Tehát!

Ma: nem történt semmi, de már volna mit tenni, pl. megrajzolni egy új plakátot, akkor összepakolni se ártana, ugyanis ma van péntek, és hétfőn megyek vissza a „hivatalba”. Tehát megint kezdődik a munka... Ma itt volt a Fezó, a Nugá és a Lala. Utánuk jött az Ákos, aki egy izomspecialista és azt mondja, hogy itt jár a 15-ös villamos! Na mind 1, de ehhez képest itt a sarkon vett konyakosmeggyet hoztak ajándékba, bár ez is mind 1. Aztán említésre méltót is álmodtam: jön egy ürge, aki ál-doki, és meg akarja műteni a kezem. Azt mondja: „ÉN NEM CICÁZOK, KOKAINNAL CSINÁLOM!!!” Aztán egy nagy üresség. Felébredek és - szörnyen néz ki a kezem...

ÁL-DOKI

*

ZZ'S DIARY (I. 10.)

Háj! Az elmúlt héten szintén sok említésre méltó történt. Például, hogy a legszomorúbbat említsem: Doktor Pék március végéig egy tanfolyamon vesz részt, így kissé „elnapolódik” a kézműtétem. Ugyan szerintük még javul a kezem, de azért már szükségem volna a kezemre, mert ihletem van.

Iháj! Ide tartozik az a hír is, amit egy hemiplég (féloldali bénult) nő követett el: odajön hozzám (miközben vártam a mentőt) és azt mondja nekem, olyan „biztos nem érti” hangon: „Már régóta figyelem, hogy mi ez - mondja a táblára -, jaa! te most tanulsz írni”. Ezután mondja: „Na figyelj, látod ez itt az a, á t, ty, sz...” és így tovább. Szóval kár is letagadni, totál hülyének nézett.

Mihály! Elgondolkoztam, hogy ez a baleset mindent elvett tőlem, mert mi volt régen az én szórakozásom? A rajz, a dob és még esetleg az ének, mert ugye a tanulás soha nem volt az erős oldalam. Nahát: rajzolni nem tudok, dobolni szintén nem, és nem tudok még dúdolni sem. DE rajzolni már kezdtek tudni, dobolni még korántsem, de talán az is fog menni, aztán beszélni is fogok, szóval meglesz, jó lesz, szép lesz.

Tábla: A tábla tulajdonképpen egy papírlap, melyen föl vannak tüntetve az ABC betűi. Két személy igényel: az egyik, aki mutatja, a másik, akinek mutatja. Evvel tudom, ideiglenesen, helyettesíteni a hangot. Tehát a beszéd helyett találtuk ki. Sok vitát szítva...

(I. 24., PÉNTEK)

Ismét jelentkezünk. Legújabb híreink igen széles körűek. Nem is tudom, hol kezdjem. Kezdem azzal, hogy itt volt az Endre (gy.k.: egy orvos barátunk) és végignézte a tudományomat. Meggyőztem arról, hogy normális vagyok és fel is akar venni VIDEO-ra. HÁTT ÜGGYE!

Ma már egyébként 25. szombat van. Tegnap csúcsot döntöttem a FRED-en, 26 500 az új rekord, de most elmegyek és lehet, hogy megdöntöm! (Gy.k.: a *FRED* egy számítógépes játék, mely egy piramis labirintusában játszódik. Ez az egyetlen, amelyik meg tud fogni, mindig szívesen játszom vele. A játék menete nem túl fontos. A játék végén meghalsz és kapsz egy sírkövet.)

Meg is döntöttem 54 200-ra, de úgy, hogy meghülyítettem a szellemeket és úgy az nem számít rekordnak.

AND NOW szombat eset van, közöltem, hogy én nem nézek TV-t. Igaza van MUMMOMnak (gy.k.: ki édesanyám, és szerepel még Zumi, Zummogó, UMM álneveken is), hogy ha majd egész nap itthon leszek, akkor nézni fogom, de most csak két napot vagyok itthon, így el kell végeznem, amire már 5 napja készülök.

MÁTÓL FOGOK JOBB KÉZZEL IS RAJZOLNI! Az imént megpróbáltam, és MEGY!!!!!!!! Éljen a KUKURINYEKK!!! Ma már 26., vasárnap van és nem megy a FRED! Pedig tegnap eljutottam a 4. képernyőre és ott volt CSONTVÁZ is! De ott már van szellem, süni, vízcsepp, múmia, denevér, csontváz és ki tudja, hogy még mi!

Most értesültem arról, hogy az Ákos, akivel a múltkor fogadtam, hogy jár-e itt a Honvéd utcában a 15-ös villamos és ugye én

nyertem, mert nem jár, na szóval ő most ZIMben van, mert itt sehol sem talál maszkos KISS-képet, de a fogadás az legyen fogadás! Így most Amerikából kell hozatnia!

15-ös villamos ÁKOS

*

(I. 30., CSÜTÖRTÖK)

A mai „DIARY”-t rögtön örömhírral kezdem: MÁTÓL NEM VAGYOK AZ OORI-ban! Hanem a Villányi úton, ahonnan mindennap hazajöhetek! Persze még oda-vissza mentővel. Egyébként holnap megyünk bejelentkezni vagy mi az úristen. Most már késő este van és le kéne feküdnöm aludni, de még leírom, hogy most az Apa mondja, hogy gépeljek a jobb kezemmel is, ne csak a bal mutatóval. Én erre azt mondom, hogy az kockázatos, mert akkor könnyen elrontom, és akkor ZSÍR van, mert nem riaszthatom 5 percenként az UMMOM. Azt mondja, hogy az is kockázatos volt, ahogy megpróbáltam rajzolni. Pedig az nem volt kocka. NA CSÁÁÁ!

Búcsúztam el tegnap. Ma I. 31., péntek van és ma lesz a VIDEO: ugye felveszik, ahogy itt állok pucér leánykoszorúban - tehát, hogy én vagyok a NAGYMÉNŐ. Persze piti Fezőkről nem készül Video, csak a nagyménőkről, mint ugye én! Most lemegyünk a Villányi útra, majd ha visszajöttünk, leírom, hogy mi volt ott.

Nem volt jó, mert mindenki azt mondta kórusban: LÉPEK

EGGGYET, TOLOM A SZÉKET, KINYITOM A KLOOOOZET AJTÓT, FÉLRE RAKOM A SZÉÉÉKET, LEÜLÖK A KLOTYÓRAAAA, KINYOMOM A KINYOMNIVALÓT, 1-2-3-4-5, KÉÉÉSZEN VAGYOK, KITÖÖÖRLÖÖÖM A FENEKEM, FELÁLLOK, FELHÚÚÚZOM A NADRÁGOM, FOGOM A SZÉKET, ÉS VÉGEZTEM... LÉPEK EGGGYET, TOLOM A SZÉKET, KINYITOM AZ AJTÓT 1-2-3-4-5, és ezt így 5000-szer.

Jöjjön a hónap szenzációja? Elkészült MA A VIDEO!!! Elmondom, hogy mi volt: jött az Endre, meg két videós bubó nagy technikai felszereléssel, és máris kezdődött a VIDEO-CLIP SUPERPRODUCTIONS. Indult a film, úgy, hogy fekszem az ágyon, csinálom a NAGYMÉNŐT, felállok, odavánszorgok a bordásfalhoz, fellibbenek a legfelső fokra, majd lejövök, csinálok két lábemelést, aztán lefekszem a szőnyegre, csinálok vagy 10 felülést, majd hasra fordulok és ott felmászom kézzel a bordásfal negyedik fokára, onnan felhúzó magam térdelésbe és odamegyek az asztalhoz, leülök és rajzolok - persze mint 1 kircsi - először bal, majd jobb kézzel. Nagyon jól sikerült, végül leírtam nagy betűkkel, hogy KUKURINYEKK. Utáni kimentünk az Apával az előszobába, ahol először segítség nélkül, majd kerettel jártam. Végül kamera előtt megettem egy kenyeret, az utolsó kép, hogy tartom a legújabb plakátomat. Mindez igen vidám keretek között, KISS-trikóval lett felvéve, beleszóve mulatságos fuldoklást, és miegyéb blódségeket. Na, hát ez alatt a pénteki nap alatt több dolog történt, mint egyébként egy egész hétvége alatt sem. VISZONT KUKURI!!! NYEKK...

VIDEO-SZTÁR

*

(II. 1.)

Na, ma már február van! Tegnap volt a VIDEO, meg a Villányi út is. Ez a hely nem várakozáson felüli. Pedig annyi jót hallottunk róla, azt, hogy a szakemberek szuper helynek tartják és hogy világhírű, meg minden. Milyen érdekes, hogy csak szakemberek véleményét hallottuk, betegét egyet sem. Itt az a rendszer, hogy mindenki kórusban, hangosan kiabálja, amit csinál. Egy öregúr, vagy egy öreglány ezt a modern világ új módszerének nézheti, és nagy beleadással csinálja, egy kis kölyök szintén, de egy kamaszon szerintem ne is csodálkozzanak, ha ezt megszólja! Aztán a beszédoktatás sem folyik ott logopédiai szinten, de nem ám, hanem valami gyerekes óvónéni szinten. Én különben sem tudok mindenkivel úgy beszélni, mint MUMMOMMAL, hogy egyidejűleg mondom is, meg mutogatom is. Na majd nem viszek táblát - nem kommunikálok velük. Hisz én már meghaltam, én már csak az „AJÁNDÉK ÉLET”-emet élem, ami olyan lesz, mint az igazi, csak az a különbség, hogy itt nem lehet semmiért felháborodnom. Így most ezért sem. Pontosabban fel lehetek, csak most semmi sem úgy lesz, ahogy én gondolom. Ennek persze van pozitív és negatív oldala is, bár ezt rajtam kívül senki sem érti, pedig így van. S ha nincs is így, akkor is így érzem.

Tovább írom, mert felvetődött, hogy fogok gépelni valamit, ami azt fogja tartalmazni, hogy: Én maximálisan intelligens vagyok, tehát nem kell tőlem olyanokat kérdezni, mint amilyeneket a főorvosasszony kérdezett, hogy ismerem-e az Ottília gyógytornászt és hogy még foglalkozik-e velem? Hát hogy foglalkozna, mikor terhes?! Én persze mutatok nagy hasat, erre ő azt mondja: „Ilyen kövér?” Na most két eset van: az egyik, hogy csak viccel, a másik,

hogy butának néz, hogy én azt hiszem a nagy hasára, hogy meghízott, és még esetleg előfordul, hogy én vagyok tájékozottabb, ő nem tud erről. Én különben sem szeretem a bólogatásos kommunikálást, mivel az nem mindig előnyös az én szempontomból, mert esetleg kérdésessé teszi a témában való biztos tudatomat.

*

(II. 3.)

Itt voltak ma a Laláék, ők csak úgy nyomják a lüke szöveget, hogy kirgidész meg rászputyin, nem is beszélve a hormecsákról és a roszpátáról. Mindössze egy értelmes szóösszetételt mondtak, így hangzik: M M H (MASZTER MÁNÁ HEMENE). Hát nem csúcs?? NEM! MERT NEM ÉN TALÁLTAM KI!

Az a helyzet, hogy hülyék velem a mentősök, ezért írnom kell egy használati utasítást magamhoz. Ma is ülve hoztak, és persze hányinger kerülgetett.

Ezenkívül még gépelem, hogy miért nem tetszik a Villányi út és még gépelek valamit, csak az most nem jut az eszembe, MERT arra sosem emlékezünk, ami nem jut az eszünkbe! Szóval most ideiglenesen abba fejezem ezt a lapot, DE majd folytatványozom!

Hahó! 1986. II. 7. Jó napot! Köszöntünk titeket. Társadalmi munkában köszönt titeket ZEMLÉNYI ZOLTÁN!!! A HANGULAT FORRÓ, MERT Valaki azt mondja nekem, hogy „VILÁG LEGSZEBB KUKURIJA ÉS NYEKKJE ÉS KIÉ? MUMMOMÉ!” Ezt maga MUMMOM mondta, de szerinte ha ezt valaki más hallaná, akkor

tiszta hoppáréziminek néznék. Pedig nem, mert szerintem a világ legtermészetesebb dolga a kukuri és a nyekk is...

Amúgy az a helyzet, hogy ott bent egész nap nem szállnak le rólam, még „oda” is kísérgetnek. 3 órára már úgy ki vagyok, mint a liba, itthon azonnal le kell feküdni aludni. De azért jó itthon. Van egy kazal Dolog, amit rég meg akarok írni. Talán kezdjük a mai nappal, ahol az történt, hogy Zemlényi „ÖDÖN”-nek neveztek a mentősök. Pápá!

Melléklet!

HASZNÁLATI UTASÍTÁS

TISZTELT MENTŐSÖK, BARÁTAIM!

Először is kérem Önöket, hogy fektessenek le, mert az autót kikészít. Köszönöm... Zoli

nevem: Zemlényi Zoltán

születtem: 1970. 05. 05. Budapest

Édesanyám leánykori neve: Korompai Mariann

Lakcímem: Budapest, Honvéd u. 40. A körútról kell befordulni, mert onnan egyirányú.

Egyébként ezt azért írom le, mert beszélni nem tudok és már kezdem unni, hogy egyikük sem vesz beszámít 6 ónak. Tisztelet a kivételnek!

*

(II. 8.)

Olyan DÁTHA BENŐ lettem, hogy na. Csak ülök és hapticzok, állandóan folyik az orrom, ez még nem is lenne baj - HAPCI -, ha tudnék orrot fújni, de NEM TUDOK! Na, hát oda se neki!!!! Megrajzoltam a megrajzolnivalót, a Paul Stanley kezét - HAPCI -. Megy a nagy takarítvány, én is rendet - HAPCI - csinállok! Legalábbis megpróbálom.

Na most már rend van, de az is igaz, hogy tizedike van, ami hétfői nap. De, hogyhogy nem vagyok én a Villán? Hát úgy, hogy a sok HAPCI miatt nem mehetek. Ma már kevesebbszer tüssz, de megeshet, hogy kedden se megyek. Tehát kell rajzolnom valami szépet. Csak még azt nem tudom, hogy mit. Lehetne KISS is...

Elgondolkoztam és kiötlöttem, hogy miben változott a hoppárézimi az előző életemhez képest. Hát minden változott! Az is elgondolkoztató, hogy én már nem szerethetek más bandát, csak a KISS-t, ugyanis már úgy néz ki a szobám, hogy a vak is látja: a KISS-t szeretem.

Az is új, hogy kivonom magam a közéletből, így nem nézek TV-t, és már idegesít a mjuzik is, és már nem érdekel az egész világ. Persze ez nem így van 100 százalékig, általában mindent elkövetek a lehető legjobbjért. Ebben az új életben már nem én diktálom a játékszabályokat, így ha egész nap számolni kell, hát: 1-2-3-4-5, 1-2-3-4-5, 1-2-3-4-5... És ne mondja senki, hogy mi lesz már, te egész életedben táblázni akarsz? Hát nem! És ha ezt a nagykegyes Irányi Kingácska mondja, akkor sem fogok előbb beszélni és PUNK TUM!

*

(II. 10. - MÉG MINDIG)

JAJJ! ÉN NEM SZERETEK SEMMI MÁSSAL JÁTSZANI, CSAK FRED!!! Ez az! És másban sem szeretem a változást. A sok „DIARY” mellett azért már nem ártana mást is gépelnem, megígértem az OORI-soknak, leírom, hogy megy a sorom. De FÁRADT VAGYOK, ÁLMOS VAGYOK, SZÓVAL MINDENKI HAGYJON BÉKÉN, futok az ágyamba! Most, hogy mindig azt mondogatták: ne járjak segédeszköz nélkül, így teljesen elvesztettem az önbizalmamat. Például bent a Villában is néha egyedül hagynak, erre elindulok, bejön az egyik, rohan hozzám, akkor persze megingok és így azt hiszi, hogy épp az utolsó pillanatban kapott el. Ha hagyott volna, akkor lazán lejárom a távot. A mentősök meg azt kérdezik: „Direkt írtad, hogy beszámít 6 ó?” Hát persze, majd véletlenül! Ezt így kell írni és kész! Még hogy én vagyok a hülye! ÁÁÁ, de miért is idegesítem magam.